

1. יומא עב, ב

אמר רבי יהושע בן לוי Mai דכתיב "ווזאת התורה אשר שם משה" זכה נועשת לו שם חיים לא זכה נועשת לו שם מיתה.

2. שmono קבצ'ס, א, רעה

עלולם אין ראות לתיבה האמורה או הנכתבה, להיות סותמתה בפני השכל הישר. וזה כלל גדול בתורה בין בדעתו היותר נשבות

, בין בפרטם הייתר קלים.

2א. אגרת תחיה המתים

חולף השתולדות החמונו... שישמו התורה והשכל שני��שות סותרים... ואנתנו נשתדל לקבץ בין התורה והמושכל וננהג הדברים

על סדר טבעי אפשר בכל זה, אלא מה שהtabar בושהו מופת ולא יתכן לפרש כל, אז נצטרך לומר שהוא מופת... ובכבר נודע

שאנחנו נברח ממד משינוי טזר בראיית ואמנם יטעה כל מי שיטה ממי שקדם או יתארח להיוותם בלתי מבדילים בין העניינים

הנוהגים מנהג המופת והם אשר לא יעדמו כלל ולא יתקיימו, ואמנם היו מפני הצורך או לאמת נבואה ובין העניינים הטבעיים

הנמשכים תמיד שהם מנהגו של עלם אשר נבראו זיל.

2ב. כוזרי א

(סז) אמר הכהן: וכי אי זו הכרעה תתקן במקום שיש מופת הגינוי:

(סז) אמר החבר: וכי נמצא מעולם מופת בשאלת זו חיללה לאל מהיות דבר התורה סותר עדות דבר הנראה עין או דבר שהוכח במופת שכלי ...

3. ספר הברית ח"ב אהבת רעים, פ"יא

כשנחפשה לדעת אם חובת האדם קדימה או חובת התורה? נאמר שהיה קדמה אפילו ל תורה הקדשה, כמו שאמרו חז"ל
(באבות דר' נתן) אך קדמה לתורה ...

וככה במצוות התורה עצמן המצות שבין אדם לחברו קדמו למצות שבין אדם למקום... כמו שאמרו חז"ל (בפרק יום הכהנים)
עבירות שבין אדם למקום יום הכהנים מכפר ועבירות שבין אדם לחברו אין יום הכהנים מכפר עד שישריצה את חבריו... ואל
התהמה על החפשיך יש דבר שקדם ל תורה כי אחר שכך רצונה וכן צותה התורה הן הן גופו ותורה לא דבר זולת. הרוי ונתרIOR
בישע אליהם שלא די שאהבת רעים הוא גמור מצד הטבע ומון הכתוב ומון המקובל, אלא שקדמה לכל דרישת
האמת ולכל השגות המדעים והוא יקר ממחכמה וכבוד התורה הקדשה וקדמה להם ואם אין הארץ אין תורה ואין חכמה.

4. ספר תפארת ישראל - פרק יג

כל מלין דאוריתא מלין לעליין וריזין לעליין, תא חזי עלמא תעלה וועלמא תטהה בחוד מתקלא אתקלא ישראל לנטאה מלacci עליAI
לעילא, מלacci עליAI כתיב בהו עשה מלacci רוחות (אי באחר עלה) בשעטא דנחתין לנטאה (אי על גב דנחתין) מותלבשי
בלבושא דהאי עלמא ואי לא מותלבשי בלבושא כוגונא דהאי עלמא לא יכולין למיקם בהאי עלמא ולא סביל לעון עלמא, ואי
במלacci כך אוריתא דברא לחו וברא עלמן כלחו וקיימי בגינה על אחת כמה וכמה כיוון דנחתת להאי עלמא אי דמותלבשא
בחני לבושין דהאי עלמא לא יכול עלמא למסבל, ועל דא האי ספר דאוריתא לבושא דאוריתא איךו מאן דרשיב דהאי לבושא
אייה אוריתא ממש ולא מה אחרא Tipח רוחיה ולא יהא לי חולקה בעלמא דעתך בגין כך אמר זוד גל עיני ואביטה נפלאות
מטורנן.

5. תלמוד בבלי מסכת חולין דף קלט/ב

משה מן התורה מנין בSEGם הואبشر המן מן התורה מן העש אסתור מן התורה מנין ואנכי הסטור אסתור מרדיי מן התורה
מןין דכתיב מר דדור ומתרגנמיין מירא דכיא:

6. תוספות על ב"ב קיט, ב

...ומעשה המקושש היה בתחילת ארבעים מיד אחר מעשה מרגלים דאמר במדרש דלשם שמים נתכוון שהיו אומרים ישראל כיון
שנגזר עליהם שלא ליכנס לארץ מעשה מרגלים שוב אין מוחיבין למצות עמד וחיל שבט כדי שיחוג ויראו אחרים ולא נשוא עד
סוף ארבעים שנה כדמות קראי:

6א. ספר מלכים ב פרק ז

(א) ניאמר אליעש שמעו דבר ד' כה אמר ד' בעת מחר סאה סאלת בשקל וסאהים שערים בשקל בשער שמרון:
(ב) ניען שליש אשר למלך נשע על ידו את איש האלדים וניאמר הנה ד' עשה ארכות בשמים פיהיה הדבר הצעה ניאמר הגנה
ראה בעיניך ומשם לא תאכל:

מלבי"ס על מלכים ב פרק ז פסוק טז - חלק באור העניין

א) שהכחיש ביכולת ה' שאמר והנה ה' עשה ארבותה - וכי יד ה' תקצר ? ב) שהכחיש דברי נביא שאמר היהיה הדבר הזה -
ונתחיב מיתה כדין, והיה ענסו מדה נגד מדה זהה שאמר והוא לו כן :

ב) ספר חרדים - פרק מז

ואיתא במדרש, דהשליש שנענש שאמר הנה ה' עשה ארבותה בשם היהיה בדבר הזה (מ"ב ז, ב) כך אמר, ודאי ה' יכול לעשותות,
אך הדור הזה כדור המבול שראו היה שיעשה ארבותה בשם היהי דכתיב וארבות השם נפתחו, ואך אפשר על דור עת
זה היה נעשה נס גדול כזה.

7. תלמוד בבלי מסכת Baba Batra דף ע'ג/ב

אמר לי תא אחוי לך מתי מדבר אולי חייתינו ודומו כמאן דמברשי וגו אפרקייד והוה זקייא ברכיה חד מיניהם ועייל טיעיא
תוויי ברכיה כי רכיב גמלא זקייא רומחיה ולא נגע בהיה...
רישב"ס בבא בתרא דף ע"ד/א

אפרקייד - פניו למעלה שיפנייש בלא"ז :

8. ע"ר ב, ג

כל המכובדים קודש ושר-השלים קודש קדשים...
מה נמכים הם הגמדים, בעלי עיניים טרוטות, הזוחלים סביב לשודרת-האבנים התהוננה של מגדל עופל, ורושמים את קומתו,
אשר לעב תגיע, רק כדי פשיותם ידם הקטנה ומעור עינם, שודוק ותבלול שמם עליה מצור. ואם מראש מגדל עופל יוגד להם,
שרואים את הכוכב, מלא הוד ויפה, מיד יחלטו כמה נמוך הוא הכוכב הנחדר.